

РЕШЕНИЕ

№ 3100

гр. София, 19.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.05.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
Снежанка Кьосева**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **2197** по описа за **2020** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от ЗАНН във вр. с чл.208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], със седалище и адрес на управление в [населено място] против Решение от 06.01.2020г., постановено по нахд № 5649/2019г. по описа на Софийски районен съд, 111-ти състав, с което е изменено наказателно постановление /НП/ № 22-005641/18.03.2019г. на директора на Дирекция "Инспекция по труда" С., с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв. на основание чл.413, ал.2 от КТ , като е намален размера на имуществената санкция от 2500 лв. на 1500 лв.

Касаторът моли оспореното решение да бъде отменено, тъй като е постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Излагат се аргументи, че СРС е постановил решението при повърхностен анализ на част от събраните по делото доказателства и при неправилно тълкуване на материалноправните разпоредби. Сочат се допуснати процесуални нарушения при издаване на оспореното НП и при съставяне на АУАН. Искане за решението на СРС и НП да бъдат отменени.

В съдебно заседание касаторът чрез упълномощен представител поддържа жалбата и изразява становище за отмяна на обжалваното решение и отмяна на НП. Претендират се и направените по делото разноски.

Ответникът – Дирекция на "Инспекция по труда" [населено място] /Д"ИТ"/ чрез процесуален представител оспорва касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заклучението на прокурора е, че решението е правилно и законосъобразно.

Предмет на касационно оспорване е Решение от 06.01.2020г. по нахд № 5649/2019г. по описа на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ /и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63, ал.1 от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

Касационният съд счита, че оспореният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност. Териториалната компетентност принадлежи на Софийски районен съд, който е родово компетентен съгласно чл.59, ал.1 от ЗАНН.

СРС правилно е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 11.12.2018г. екип на Д"ИТ" [населено място] извършил проверка по спазване на трудовото законодателство и безопасни и здравословни условия на труд в обект на контрол "жилищна сграда с гаражи и ателиета", находящ се в [населено място], кв.46, м."Зона В-17", район "С.", [улица], 15, 17, изпълняван от касатора - [фирма] [населено място]. В хода на проверката било установено, че на обекта се извършват СМР от [фирма] от работници на дружеството, които попълнили декларации относно трудовите правоотношения с дружеството - работодател. Освен това било констатирано, че контурите на 7-ма етажна плоча /покривна плоча/ на строителния обект не били обезопасени срещу падане на хора и предмети от височина, чрез приспособления /съоръжения, ограждения/, които са достатъчно високи и са изградени най-малко от защитна бордова лента за краката, средно и главно перило за ръцете.

Така описаната от СРС фактическа обстановка се потвърждава от събраните по делото доказателства - гласни и писмени и се споделя от настоящия съд.

За да измени оспореното НП, СРС е приел, че в хода на административно наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, че материалният закон е приложен правилно и че наложената санкция по размер е несправедлива, поради което е намалил същата от 2500 лв. на 1500 лв.

Настоящият съд след преценка на фактите и обстоятелствата по делото и събраните писмени и гласни доказателства, прие че са спазени процедурите, предвидени в ЗАНН, за съставяне на АУАН и НП, като актовете отговарят на изискванията, съдържащи се в чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Административно-наказващият орган е установил безспорно извършеното нарушение. Неоснователно е възражението, че описаната в АУАН фактическата обстановка е неясна и лаконична и че НП е издадено при неясна фактическа обстановка и при липса на категорични доказателства за нарушението. Действително в посочените документи не е посочено определен ли е бил технически ръководител на обекта, ако е определен - кой е той, проведен ли е инструктаж на работниците преди започване на работния ден, води ли се изискуемата документация за това какви задачи са

планувани за деня, но посочените обстоятелства са без значение за нарушението, за което е санкциониран касатора. Касаторът е санкциониран за това, че работниците му извършват работа на височина без да е осигурена безопасност от падане на хора или предмети чрез подходящо оборудване, Нарушението и обстоятелствата при които е извършено са описани пълно и точно - извършване на СМР на 7-ма етажна плоча на обекта без контурите да са обезопасени срещу падане на хора и предмети. Обстоятелството, че в деня на проверката е извършен инструктаж и че една от планираните дейности е била поставяне на "решетки/парапети" не се отразява на съставомерността на нарушението, тъй като в момента на проверката са се извършвали СМР от работници на дружеството без контурите на 7-ма етажна плоча /покривна плоча/ на строителния обект да са обезопасени срещу падане на хора и предмети от височина. Това че е извършван декофраж или сваляне на дървената конструкция също не е основание за пренебрегване мерките за безопасност. След като твърдяните от касатора обстоятелства не се отразяват на нарушението непосочването им в АУАН и в НП не води до тяхната незаконосъобразност. Деянието е изписано пределно ясно от фактическа и правна страна, поради което правото на защита на привлеченото към отговорност лице не е ограничено.

Налице са и доказателства за нарушението. Показанията на актосъставителя се потвърждават от констатациите в съставения протокол за проверка и не се опровергават от останалите доказателства по делото, включително от показанията на посочения от касатора свидетел - О. И.. Свидетелят е категоричен, че контурите на 7-ма етажна плоча не са били обезопасени, тъй като огражденията /парапетите/ пречели на извършваната дейност - декофраж.

Събраните доказателства безспорно установяват извършване на административно нарушение от касатора по чл.60, ал.1 във вр. с чл.61 от Наредба №2 от 22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи. Реализирана е противоправна деятелност от страна на дружеството – работодател. Установена е трудовоправна връзка между наказаното лице и лицата, които са извършвали дейности на строителния обект. Материалният закон е приложен правилно. Отговорността за неизпълнение на задълженията за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд е на работодателя. В случая касаторът е санкциониран в качеството си на работодател и изпълнител на проверявания обект. Обстоятелството, че на обекта е назначен технически ръководител не освобождава касатора от отговорност. Отчитайки липсата на отегчаващи отговорността обстоятелства СРС правилно е намалил размера на определената от административно-наказващият орган санкция.

В НП органът е посочил, че случаят не може да се разглежда като маловажен. Тази констатация е правилна. Касае се за нарушение на изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи, които изисквания са нормативно въведени с цел опазване живота и здравето на работниците. В конкретния случай видът и характерът на защитените обществени отношения изключват възможността нарушението да се определи като маловажно.

Развитата в касационната жалба теза, че поради извършваните СМР не е било възможно да се сложат ограждения /в каквато насока липсват възражения в акта или твърдения по време на проверката/ съдът приема само като защитна. В такива случаи следва да се предвидят подходящи възможности за достъп с използването на анкерирани защитни съоръжения или предпазни колани, захванати към устойчива и

здрава конструкция, каквито в настоящия случай не са констатирани.

От изложеното следва, че административно наказващият орган е приложил правилно материалния закон. Като е изменил оспореното НП в частта касаеща размера на санкцията, СРС е постановил законосъобразно решение, което следва да се остави в сила.

При този изход на делото основателна е претенцията на ответника за присъждане на разноси за юрисконсултско възнаграждение. На основание чл.63, ал.5 във вр. с ал.3 от ЗАНН във вр. с чл.143 и чл.144 от АПК и чл.78, ал.8 от ГПК и Наредбата за заплащане на правната помощ, касаторът следва да заплати на ответника сумата 100,00 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл.221,ал.2 от АПК във вр. с чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

Оставя в сила Решение от 06.01.2020г., постановено по нахд № 5649/ 2019г. по описа на Софийски районен съд, 111-ти състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] да заплати на Дирекция "Инспекция на труда" [населено място] сумата 100,00 лв. разноси по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.